

er paa sin Plads, men der er nogen Strid om, hvor den skal staa. Fra Socialdemokraternes Side vil man absolut have den paa de militære Budgetter. (Afbrudelse af *Zahle*). Den er altsaa paa sin Plads politisk set, men med Hensyn til Posteringen er der Strid. Jeg takker for Ret-telsen. Socialdemokraterne ville vel have den ind paa §§ 22 og 23, men det maa de selv forklare. Udvalget med Undtagelse af de 2 socialdemokratiske Medlemmer mener, at den staar rettest der, hvor den højterede Konseilspræsident foreslaar, at den skulde staa, og vi anbefale den ud fra den Tilfredsstillelse, vi have ved at se de militære Portefeuiller betroede i en civil Mands Haand.

Jeg gaar saa over til § 25 under Konseilspræsident, Bilagene Nr. 103. Jeg tør gaa ud fra, at de ærede Medlemmer have læst dette Bilag under Nr. 103, som findes i Bilagshæftet, se Tillæg B, Sp. 995. Jeg gaar ud derfra, fordi der har været en Del Tale om dette Spørgsmaal baade i Pressen og Mand og Mand imellem her paa Rigsdagen. Det angaar et Inspektionsskib, som ønskes bygget for at værgе Fiskeriets Interesser oppe ved Island. Der er rettet en indtrængende Henvendelse fra den islandske Minister til Konseilspræsidenten og Marineministeren her i København for at faa et saadant Inspektionsskib derop. Jeg skal henvise til, hvad der i saa Henseende er oplyst i et Aktstykke, som er forelagt for Finansudvalget. Der gøres saaledes opmærksom paa, at Damptrawlerne gøre megen Fortræd. Der nævnes blandt andet som Eksempel noget, der kom frem under Vidneforklaringer. Der var en Mand deroppe, der var antaget til at holde Udkig med Trawlerne. Han forklarede, at han i Tiden fra 24. Oktober—27. November forrige Aar paa et enkelt Sted ved Faksebugten har iagttaget fremmede Trawlere fiskende paa Søterritoriet hver Dag i de nævnte 5 Uger alene med Undtagelse af 4 Dage og ofte 7—8, ja indtil 11 Trawlere paa en Gang. Og det er, siges der i det islandske Ministeriums Skrivelse, „endda kun en Del af Ulykken, at den ulovlige Trawling paa Territoriet ved Island raserer Fiskebankerne og ved sin Rovdrift ødelægger den Fiskebestand, som er forbeholdt danske Undersaatter. I hvert Fald i Øjeblikket føles det som en fuldt saa stor Ulykke, at Trawlernes hensynsløse Ødelæggelse af de af islandske Fiskere udsatte Garn og Liner gør det saa godt som umuligt for Fiskerbefolk-

ningen at drive det Fiskeri, som er dens eneste Erhverv“. Man gør derfor den indtrængende Henstilling, „at Trawlernes Overgreb i størst mulig Udstrækning søges forhindrede ved en Udvidelse af Fiskeriinspektionen. Den mest paatrængende Nødvendighed vil der efter de foreliggende Erfaringer være for et Inspektionsskibs Tilstedeværelse i Faksebugten og paa Vestlandet i Oktober—November samt i Faksebugten fra midt i Januar Maaned. Men efter den Dristighed, som Trawlerne udvise, vil en nogenlunde Betryggelse for de islandske Fiskere kun kunne opnaas, naar et Inspektionsskib hele Aaret har Station ved Island“.

Det er altsaa det, man kræver, at der er et Inspektionsskib deroppe hele Aaret i Stedet for som hidtil i kun 7½ Maaned. Det har man ogsaa erkendt her hjemme indenfor Ministeriet i snævrere Forstand, idet Marineminister Jöhnke under 28. Marts 1904 har erklæret sig om Spørgsmaalet, og det kan have sin Interesse at nævne, hvad han i saa Henseende har anført i sit Svar til det islandske Ministerium. Han vedkender sig, at det at bemande et saadant Inspektionsskib har ogsaa sin Interesse for Flaaden. Han siger: „ca. 160,000 Kr. er den Pris, som af Ministeriets Budget aarlig betaales for den Nytte, Marinen kan drage af at have et Stationsskib paa Island, en Nytte, der maa søges i den Adgang, dette Skibs Udrustning aabner til Personellets Uddannelse, og som igen er Grunden til, at Udgifterne til Skibet opføres paa Budgettets militære Del. Marinen skal selvfølgelig altid staa til Raadighed med Personel og — *for saa vidt man raader over passende Fartøjer* — ogsaa med Materiel til Fiskeriinspektionen, men Marinens Budget er ikke beregnet paa at bære Udgifterne til de forskellige Inspektioner i den Udstrækning, disse have faaet i den nyere Tid, og det er misvisende og derfor — særlig under de nuværende Forhold — uheldigt, at Udgifter til Fordel for Erhvervslivet opføres paa et militært Budget og altsaa figurere som „militære Udgifter“. Rigtigheden heraf er fra alle Sider erkendt, derved at Udgifterne til Fiskeriinspektionerne under Færøerne og i de hjemlige Farvande ere opførte henholdsvis under Justitsministeriets og Landbrugsministeriets Budgetter. (For Fiskeriinspektionen i Nordøen er Forholdet et særligt paa Grund af Haagerkonventionen, der forpligter Danmark ligesom de andre kontraherende Lande til at